

Саватије Васиљевић ([Скрадин](#) , Далмација, 18.вјек - Манастир Крка, 14. март 1809.), архимандрит.

За свештеника рукоположио га (1176) црногорски митрополит Сава, а митрополит Петар I Петровић Његош поставио га (1795) за архимандрита Манастира Крка. У два временска периода (1786-1793. и 1795-1797.) био је парох у Задру. С обзиром да је оптуживан (1797.) од архимандрита [Герасима Зелића](#) за агитацију у корист Угарске, а против Аустрије, против њега је покренута истрага до чијег окончања је стављен под строги назор. Међутим, уживао је велики углед међу грађанима Задра те су они гарантовали за њега, на основу чега је крајем 1798. године ослобођен оптужбе. "На захтев Француза 1807. саставио је документ о стању Православне цркве у Далмацији на основи којег је Дандоло предложио Наполеону оснивање православне епархије у Далмацији. Герасим Зелић га је 1808. узео за помоћника у вршењу викаријатске службе. Према одликама Синода, одржаног 30. новембра 1808. у Задру, изабран је за члана депутације која је ишла у Париз да цару изнесе молбу о уређењу црквених послова у Далмацији. Умро је пре одласка депутације." (СБР -2/79, Нови Сад, 2006.). Пријатељствовао с Доситејем Обрадовићем.

Референце

1. 1.^ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине – биографије* (3. том, стр. 1228); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0317-0